

В Україні розвиток ринкових відносин характеризується впровадженням досягнень науково-технічного прогресу, ефективністю господарювання та управління виробництвом, підвищенням конкурентоспроможності продукції, що вимагає покращення фінансового стану підприємства таким чином, що дозволить досягти максимального результату при мінімальних затратах, сприятиме ефективному використанню та розміщенню обмежених ресурсів. Досягнути стійкого фінансового стану можливо тільки за рахунок ефективного управління всіма факторами виробництва.

Сучасній економічна наука містить різноманітні визначення сутності фінансового стану. Немає єдиної сталої думки щодо трактування поняття «фінансовий стан підприємства», його характеристик та елементів.

Дослідженням питань щодо організації та методики проведення аудиту фінансового стану цікавляться та акцентують увагу в своїх працях велика кількість вчених, серед них необхідно виділити: Петрик О. А., Крейніну М. Н., Шеремета А. Д., Барановського О. І., Терещенка О. О., Білик М. С., Данильчука І. В., Савченко В. Я., Савицьку М. О., Бланка О. І., Огійчука М.Ф., Волкова О. Н., Герасименко Г. П., Родіонова В. М., Усача Б. Ф., Сахно Л. А., Титаренко О. С., Савчука В. П., Рудницького В. С. Проте існує ще ряд питань, які потребують подальшого доопрацювання та розробки методики єдиного та комплексного визначення фінансового стану на основі найважливіших елементів.

#### Список літератури

1. Бурова Т. А. Інформаційні основи облікової політики та шляхи їх удосконалення. *Науковий вісник Полісся*. 2016. Вип. 2. С. 73–78.
2. Дерев'янка С. І., Кузик Н. П., Олійник С. О. Аудит : навч. посіб. Київ : Центр учб. літ., 2016. 380 с.

**УДК 657**

**Сова К. В., студентка**

**Авраменко О. І., старший викладач**

**Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського,  
м. Кременчук, Україна**

## УПРОВАДЖЕННЯ АКТУАРНОГО ОБЛІКУ В УКРАЇНІ

Глобалізаційні процеси у супроводі кризової тенденції створюють потребу у залученні іноземних інвестицій у діяльність вітчизняних підприємств. У зв'язку з цим перед українською економікою постає нагальне завдання створення ефективної системи обліку, яка забезпечить не лише процвітання українських організацій, але й захист інтересів постачальників капіталу. Обліком нового покоління є актуарний облік, який є альтернативою бухгалтерського обліку і може стати дієвим інструментом забезпечення економічного процвітання.

Метою дослідження є висвітлення необхідних кроків для впровадження актуарного обліку в Україні.

АктUARна справа в Україні, нажаль, перебуває у зародковому стані та потребує значних покращень. Найкращим способом впровадження ведення ефективного актуарного бухгалтерського обліку є вивчення досвіду високорозвинених держав. Використання досягнень зарубіжної практики є перевіреним джерелом здійснення актуарної діяльності в Україні. При аналізуванні зарубіжного досвіду в сфері актуарного обліку, перш за все, необхідно звернути увагу на проміжок часу, за якого був можливий розвиток здійснення актуарної практики. Україна має значно менший досвід, оскільки за часів командно-адміністративного устрою не було необхідності в існуванні професії актуарія взагалі.

На даному етапі необхідним кроком для розвитку ведення бухгалтерського обліку в Україні є перехід на актуарні рейки. Тому, перш за все, необхідність впровадження актуарного обліку мають усвідомити державні структури, оскільки обов'язковим є створення правової бази. Створення законодавчого поля для здійснення актуарного обліку має враховувати міжнародний досвід, але, в свою чергу, бути модифікованими відповідно до особливостей вітчизняної економіки [1, с.134].

Другий крок програми впровадження актуарного обліку зумовлений створенням методики здійснення нової концепції обліку. Основне завдання цього заходу полягає у розробці методології трансформації вітчизняної фінансової звітності у міжнародну, яка відповідає МСБО. В розрізі цього завдання виникає потреба в українських спеціалістах з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку. Оскільки, тільки за фінансовою звітністю, яка відповідає міжнародній практиці, можливо створити ефективну систему здійснення актуарного обліку. АктUARна звітність повинна відповідати міжнародним стандартам, проте містити певні доповнення, які характеризують українські реалії ведення обліку.

Прийняття національних стандартів ведення обліку до міжнародних можливе шляхом реформування діючого Плану рахунків. Новий План рахунків має відповідати потребам актуарних розрахунків, які здійснюються в актуарному бухгалтерському обліку. Щоб підвищити роль Плану рахунків у здійсненні актуарного обліку, необхідно ввести додатковий рахунок – актуарний.

Четвертим етапом становлення актуарної практики здійснення обліку є створення системи підготовки бухгалтерів нового покоління – бухгалтерів-актуаріїв, які володіють не лише фундаментальними знаннями бізнесу, але й здійснюють оцінку перспективної зміни економічного потенціалу. Для того, щоб кількість і якість знань спеціалістів актуарного обліку зростала у геометричній прогресії, необхідно здійснювати підготовку фахівців на базі вищих навчальних закладів. Для створення системи навчання бухгалтерів-актуаріїв необхідно внести зміни освітніх програм ВНЗ, в яких здійснюють підготовку бухгалтерів. Зміни полягають у введенні додаткових дисциплін, які спрямовані на вивчення актуарної науки.

Отже, запропонована автором програма введення актуарного обліку в Україні має здійснюватися на державному рівні. Введення актуарного обліку

вибірково на окремих підприємствах, по-перше, буде вважатися нерегламентованою діяльністю, а по-друге, не створить загального сприятливого інвестиційного клімату України. Лише регламентована система обліку забезпечить процвітання української економіки у злагоді з глобалізаційними процесами та залученням до використання капіталу на міжнародному рівні.

#### Список літератури

1. Маначинська Ю. А. Теоретичне обґрунтування змісту актуарного обліку в Україні. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки*. 2014. Вип. 7 (5). С. 134–138.
2. Маначинська Ю. А. Теоретико-методологічні основи актуарного обліку в Україні. *Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. серія «Економічні науки»*. 2012. Вип. 4. С. 348–352.

УДК 657

*Сова К. В., магістр*

*Науковий керівник: Глухова В. І., к.е.н., доцент*

*Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського, м. Кременчук, Україна*

### АМОРТИЗАЦІЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ПІД ЧАС РЕМОНТІВ І ПОЛІПШЕНЬ

Діяльність більшості суб'єктів господарювання базується на якості та ефективності використання основних засобів. При застосуванні об'єктів основних засобів відбувається фізичний та моральний знос. В міру критичності зносу основних засобів необхідно проводити роботи, які частково або повною мірою допоможуть відновити експлуатаційні якості. Актуальним постає питання, яким чином відображати амортизацію основних засобів під час проведення ремонту та поліпшення.

Метою роботи є дослідження питання відображення амортизації під час проведення ремонтних робіт та поліпшення основних засобів у розрізі бухгалтерського обліку, податкового обліку та міжнародних стандартів.

Амортизація – систематичний розподіл вартості, яка амортизується, необоротних активів протягом строку їх корисного використання (експлуатації) [1]. В розрізі цього визначення підкреслюється період саме активної експлуатації. Суб'єкт господарювання самостійно визначає строк корисного використання при зарахуванні об'єкта основного засобу до активів підприємства і закріплює його в розпорядчому документі. Строк корисного використання (експлуатації) являє собою фактичний період часу, за який підприємство планує використовувати об'єкт основного засобу за заздалегідь визначеним призначенням в своїй діяльності, при цьому основний засіб буде придатний для відповідного використання. ПСБО 7 [1] чітко регламентує випадки, при яких амортизація об'єктів основних засобів призупиняється, а